

Orhan Pamuk başımızın tacıdır

Hrant Dink'i öldürenlerden birisi, "Orhan Pamuk akıllı olsun" demişti. Bu Orhan Pamuk'un aldığı ilk tehdit değildi, sonuncusu da olmadı. En son, ulusalcı bir gazete, Orhan Pamuk'u hedef gösterdi. "Tetikçi" olmakla suçladı. Bu çevreye göre Orhan Pamuk,

diktatör Esad'a 'istifa et' dediği için tetikçilik yapıyor. Oysa, Orhan Pamuk'u, bir diktatöre istifa et dediği için tetikçilik yaptığı suçlamasıyla tam boy manşete çıkararak, zaten Pamuk'a yönelmiş tetikçileri pervasızlaştırdılar. Orhan Pamuk, Özgür

Gündem bombalandığında Kürtlerin, soykırımı maruz kalan Ermenilerin, başörtüsü yasaklanan kadınların yanında olduğu gibi şimdi de Esad rejimi tarafından katledilen Suriyelilerin yanında. Kürtlere, Ermenilere, başörtüsü mağdurlarına milli hassa-

siyetleriyle mesafeli duranların, Ermeni soykırımını emperyalizmin oyunu olarak görenlerin, Esad rejimini savunmak için Orhan Pamuk'u hedef göstermesi bu sefer sökmeyecek. Orhan Pamuk başımızın tacı olmaya devam edecek. Esad rejimi yenilecek!

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST HAFTALIK GAZETE

Sayı 453 ■ 13 Aralık 2012 ■ Fiyatı: 25 krş.

➔ Yeni anayasayı bekleme, vergileri şimdi kaldır

➔ Yüzde 3 değil insanca yaşayacak bir artış

Asgari ücretten kesintiye son

10 milyondan fazla işçi ayda 739 liraya geçinmeye çalışıyor. Hükümet önümüzdeki yıl için bu sefalet ücretini sadece yüzde 3 artırmayı düşünüyor. Asgari ücretten her ay 200 lira kesilmeye devam ediyor. Vergi kesintisinin kaldırılması ise yeni anayasaya ertelendi.

Asgari ücretlilerin yeni anayasayı bekleyecek sabrı kalmadı. Vergi ve diğer kesintiler hemen kaldırılmalı. Asgari ücret insanca yaşayacak bir düzeye çekilmeli. Yüzde 3 değil gerçek bir artış istiyoruz.

Roboski: Katiller hesap verene kadar mücadele!

Roboski katliamının birinci yılı dolmak üzere. Hala katliam emrini kimin verdiği, kararın nerede alındığı belli değil.

Katliamı araştıran meclis komisyonu, bir yıldır çalışmasına rağmen failleri açığa çıkartmamış durumda.

Bu arada katliamı gerçekleştiren hava kuvvetlerinin komutanları madalya alıyor, başbakan sık sık Roboskili aileleri rencide eden sözler söylüyor. Katiller değil, Roboskili aileler, gençler gözaltına alınıyor.

Şimdi katliamın birinci yıldönümünde sokaklara çıkıp sorumluların yargılanmasını talep etmenin tam zamanı.

Emri kimin verdiğini, başbakanın, hükümet yetkililerinin, genelkurmay yetkililerinin bu katliamdaki dâhilini açığa çıkartmak için, Roboskili ailelere yalnız olmadıklarını göstermek için, bir kez daha "unutursak kalbimiz kuruşsun" demek için, bu katliamın iç yüzü açığa çıkartılıp sorumluların yargılanmadan barış sürecinin gelişemeyeceğini bilerek adım atmak zorundayız.

AKP mi Kemalizm mi?

AKP bir dizi politik skandala imza atıyor: Kentsel dönüşümde çilgin değil gözü dönmüş projeler, Kürt sorununda savaşçı dil, cumhuriyete sahip çıkmak için AKP'li vekillerin yarışmacı ruh hali, BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarını takıntı haline getirmeleri, Pınar Selek davası gibi arka arkaya patlayan yargı skandalları, Uludere katliamının üzerine örtme girişimleri, sorumlu komutana madalya takılması, aralıksız süren KCK operasyonları, baş denetçi saçmalığı gibi bir dizi politik gelişme daha yaygın bir huzursuzluk yarattı.

Bu huzursuzluk, birbirinden farklı, birbiriyle uyumsuz mümkün olmayan iki farklı muhalefeti öne çıkartıyor. Birisi, Anti-AKP huzursuzluk içinde, kemalizmi yenilemek isteyen ve sorunları, laik-müslüman denklemleri ele alan, AKP'yi yeni liberal politikaların uygulayıcısı değil, "Cumhuriyetin kazanımlarını gasp eden" bir parti olarak hedefe yerleştiren, ulusalcı bir muhalefet. Bu muhalefet, seçimlere de hazırlanarak her türlü tavizi vererek cepheyi genişletmeye çalışıyor. Cephenin sözcülüğünü CHP yapıyor. CHP genetik kodlaması izin verdiği ölçüde Kürt hareketini de yanına çekmeye çalışıyor.

Bu muhalefetin ne AKP'yi geriletme ne de muhalefet talepleriyle özgürlüklerin genişlemesine yardımcı olmak gibi bir şansı ve hedefi var! Sadece ve sadece AKP'nin devrilmesini istiyor. İkinci muhalefet ise, sadece AKP'ye karşı değil, kapitalizmin tüm görünümüne karşı olan, laik-müslüman bölünmesini yapay bulan zengin-fakir, patron-işçi bölünmesini merkezine alan, ezilenlerin tüm özgürlük, eşitlik, adalet taleplerini ikirciksiz savunan bir muhalefet. Bu muhalefet, Ergenekonculara da, Balyozculara da, gazeteci olduğu iddia edilen çetecilere de, ırkçılara da, hükümetin tüm anti demokratik uygulamalarına da, kemalizmin tüm görünümüne de karşı olan, değişimden, demokrasiden yana olanların muhalefeti.

Kürt halkının nasıl yaşamak istiyorsa öyle yaşama özgürlüğünü, Ermeni soykırımını tanınması ve gereklerinin yerine getirilmesini, Arap devrimlerini, barış mücadelesini savunan, nükleer santrallerle, iklim değişikliğine, zincirinden boşalmış enerji politikalarına ve ekolojik tahribata karşı hareketleri destekleyen, işçilerin kendi aralarındaki bölünmüşlüğü karşı tüm ezilenlerin dayanışmasını hedefleyen, özgürlükleri sınır tanımadan savunanların muhalefeti.

Sadece bu muhalefet AKP'yi geriletebilir. Ve sadece bu muhalefet sistemi antikapitalist taleplerle zorlayabilir.

2013 bütçesinde aslan payı savaşa

■ AKP hükümetinin hazırladığı 2013 bütçesinin yüzde 10,4'ü savunmaya, yani savaşa ayrıldı. 2012'de savunma harcamaları 34,5 milyar iken 2013'te 42,4 milyara çıkarılıyor.

■ **Milli Savunma Bakanlığı'nın** 2012 yılında 18 milyar 229 milyon lira olan bütçesi, 2013 yılında 20 milyar 359 milyon liraya çıkarıldı.

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) bütçesindeki artış yüzde 32. MİT, **Jandarma** ve **Emniyetin** için bulunduğu güvenlik kurumlarına ayrılan ödenek 22 milyar lira.

■ **Örtülü ödenek** harcamaları rekor artış göstererek 2012 yılının ilk 8 ayında 587 milyon lira olarak gerçekleşmişti. Son 5 yıldaki artışın 2013'te yaşan-

ması bekleniyor.

■ **Milli Eğitim Bakanlığı'na** ayrılan pay yüzde 23,1. Onu izleyen en büyük oransal artış yüzde 18,3'le **Diyanet İşleri Başkanlığı'na** ait. Diyanet'e 2012'de 3,89 milyar ayrılırken, 2013'te 4, 6 milyara çıkarılıyor.

■ 2013 bütçesi **AKP** hükümetinin siyasi önceliklerini ortaya koyuyor. **Kürtlere karşı**

savaş ekonominin kaynaklarını yutmaya devam ederken, bölgesel gerilimler gerekçe gösterilerek militarizm güçlendiriliyor. **Devletin resmi din** anlayışını yayan kurum Diyanet'e **milyarların** aktarılması ile birlikte 2013 bütçesi AKP'nin de **kendisinden önceki hükümetlerle aynı yoldan** yürüdüğünü gösteriyor.

Ekonomik büyümede keskin düşüş

2009'dan bu yana kesintisiz olarak büyüyen Türkiye ekonomisi sert inişe geçti. Sanayi üretimi geriledi. Küresel ekonomik kriz, Türkiye kapitalizmini de etkiliyor.

Ekonomi bu yılın **ilk çeyreğinde 3,4**, **ikinci çeyrekte 3,0** büyümüştü. Büyüme yılın **3. çeyreğinde** (Temmuz-Eylül) **1,6** oldu. Hükümet ve sermaye çevrelerinin beklentisi ise yüzde 2,6 idi.

Büyüme hızındaki düşüşün başlıca nedeni **iç tüketimdeki azalma**, özel tüketimdeki durgunluk. Ekonomik büyümenin başlıca dinamiği olarak gösterilen ihracat da bir önceki döneme göre daraldı.

Türkiye ekonomisi, küresel krizin etkisiyle 2009'un üçüncü çeyreğinde yüzde 2,8 daralmıştı. **3 yıldır süren kesintisiz büyüme yavaşladı.**

Hükümetin yıllık büyüme hedefi 3,2, bu hedefin tutturulması için son çeyrekte 4,8 büyüme gerekiyor. Bu **hedefin tutturulamayacağı** şimdiden belli oldu.

2011'de yüzde 8,5 büyüyen Türkiye kapitalizmine övgüler yağdıran hükümet şimdi ekonomiyi canlandırmak için müdahaleyi konuşuyor.

Ekonomik büyümenin **motor** gücü olan **sanayi üretimi** bir önceki yılın Aralık ayına göre **5,7 düştü**. Hükümet ve patronların düşüş beklentisi yüzde 2,6 idi. Sanayi üretimindeki gerileme Türkiye ekonomisinde **yapısal bir krizin** varlığına işaret ediyor.

Euro bölgesinde durgunluk sürüyor

Krizin merkezi olan Euro bölgesi (17 Avrupa Birliği üyesi ülke), Temmuz-Eylül döneminde **0,1 küçüldü**. **Durgunluk devam ediyor.**

AB'yi ayakta tutan Alman ekonomisinin büyüme hızı kesiliyor. Yılın ilk 3 ayında yüzde 0,5 oranında büyüyen Alman ekonomisinde, ikinci çeyrekte yüzde 0,3 ve son 3 ayda yüzde 0,2 büyüme gerçekleşti.

Kapitalizmin "yeni" aktörlerinde de durum aynı

AKP hükümeti küresel ekonomik krizin Türkiye kapitalizmini vurmayacağını, ekonomik büyümenin kesintisiz devam edeceğini savunuyor. Ancak sadece Türkiye değil, Avrupa'nın krizine rağmen büyüyen diğer ekonomilerde de büyüme hız kesiyor.

Brezilya: Dünyanın 6. büyüyen ekonomisi yılın 3. çeyreğinde büyük bir düşüş yaşandı.

Rusya: 2008'de patlak veren küresel krizin ardından yüzde 7 küçülen Rus ekonomisi 2011'de yüzde 4,3 büyümüştü. 2012 sonunda ise yüzde 3,5-4 büyüme bekleniyor.

Hindistan: Bir önceki yılın 3. çeyreğinde büyüme 5,5 iken bu yıl döneminde yüzde 5,3'e indi

Çin: Dünyanın 2. büyük ekonomisinin büyüme hızı üst üste yedi çeyrekte yavaşladı.

Japonya ve ABD ne durumda?

Dünyanın 3. büyük ekonomisi olan Japonya iki dönem üst üste küçüldü. Durgunluk yaşanıyor.

ABD ekonomisi ise üç yıl aşkın süredir büyümeye devam ediyor.

Ne yapmalı?

Milyonlarca işçi ve emekçiye ekonomik büyümeden pay verilmedi. Ücretler yerinde sayarken alım gücü düşüyor. **Hayat pahalaniyor** ancak ne asgari ücret ne de işçi ve memur maaşları **insanca yaşayacak** bir seviyeye ulaştırılmıyor.

Şimdi **mücadele** etmezsek varın krizin dolaysız etkileri geldiğinde ne işimizi ne de hiçbir şeye yetmeyen ücretlerimizi koruyabiliriz. İşçilerin önünde dört mücadele başlığı duruyor:

- 1) 10 milyondan fazla insanın geçindiği asgari ücreti yoksulluk sınırına çekmek.
- 2) Ücretleri artırmak.

3) Zenginlerin vergilendirilmesini sağlamak, vergilerin yüzde 60'ından fazlasını ödeyen bizlerin sırtından bu yükü atmak.

4) Ekmeğimizi ve haklarımızı savunan güçlü sendikal örgütlenmelere sahip olmak. Laik-dindar, Türk-Kürt, Alevi-Sünni işçilerin kimliği, inancı, görüşü **ne olursa**

olsun çıkarları ortaktır. Bizleri bölen her türlü burjuva fikri, ırkçılığı, milliyetçiliği, ayrımcılığı yenelim. **Ortak taleplerde** bir araya gelelim. Sendikaları işçilerin çıkarları için mücadele etmeye ve birlikte davranmaya zorlayan, **işyerlerinden yükselen bir taban hareketine** ihtiyacımız var.

İzmir'de Yeni Anayasa için Barış Girişimi'nin her cumartesi düzenlediği barış nöbetinin 54. haftasında vicdani retçi Halil Savda'nın da aralarında bulunduğu aktivistler çağrı yaptı: Barış konuşun!

BDP'lilere dokunma müzakereye başla!

AKP, Ortadoğu ve Balkanların tek Kürt temsilcisi olduğunu iddia edip duruyor. Herhalde Kürt halkının siyasetçilerini cezaevine tıkararak, vekilliklerini gasp ederek ya da dokunulmazlıklarını kaldırarak kısaca ortada Kürtlerin siyaset yapabileceği herhangi bir zemin bırakmayarak tek temsilci olabileceğini zannediyor. Ancak bugün dokunulmazlıkların tartışılan vekiller, 12 Haziran'dan bir önceki seçimlerden de oylarını arttırarak, yüzde altı oyla, Kürt halkının oylarıyla seçildiler.

Seçimlerde otuz altı adayımı vekil seçen Kürt halkının temsilcisinin kim olduğunu anlamak için Diyarbakır, Batman, Mardin, Şırnak, Hakkari, Van vb. illerde seçim sonuçlarındaki ezici üstünlüğe bakmak yeterli.

Meclis Başkanlığı'na dokunulmazlık dosyası sunulan 13

milletvekilinin dokuzu BDP'li. Fezlekeleri hazırlanan BDP'li vekillerden Aysel Tuğluk 65.245, Adil Kurt 31.756, Esat Canan 30.977, Erol Dora 52.582, Nursel Aydoğan 76.182, Özdal Üçer 45.981 oy olarak, 2011 seçimlerinde meclise girdiler. Yaklaşık 86 bin oy almış olan cezaevindeki Hatip Dicle'nin vekilliği YSK kararıyla seçimlerden sonra düşürülmüştü. Kürt sorununda çözüm yolunun Kürt halkının seçilmiş vekillerine meclisin kapılarını kapatmaktan ve siyasetçileri cezaevine yollamaktan geçmediği çok açık. Bu antidemokratik uygulamalar daha önce de denendi ancak Kürt sorununda çözümsüzlüğü kronikleştirmekten öteye geçemedi.

Hükümet gerçekten çözümden yanaysa Kürt halkının temsilcilerinden uzanan barış elini yine havada bırakacak

adımlar atmak yerine BDP'li vekillerin dokunulmazlıklarını kaldırma girişimini sonlandırmalı ve diyalog kanallarını açmalıdır.

Bugün Kürt halkına yönelik baskıcı politikalara tepki duyan ve barış için adım atılmasını isteyenlerin sorununu çözümü için sunabileceği en büyük katkı batıda kitlesel bir barış hareketi yaratmaktır. Batıda barış için kitleleri harekete geçirecek yol BDP'yi çözümsüzlüğün asli bir parçası olan, Oslo görüşmelerine ve dolayısıyla diyaloga karşı çıkan CHP'yle yan yana getirmeye çalışmak değildir. BDP'nin ve temsilcisi olduğu Kürt halkının ulusalcılarla, CHP'yle kürsü paylaşmaya ihtiyacı yok. Batıda çözüm için yapılması gereken kitlesel, bağımsız ve CHP'nin temsil etmediği yoksul kitlelerle barış için sokağa çıkmaktır.

"KCK" operasyonları sürüyor

Kürt halkının demokratik siyaset yapmasını engelleyen KCK operasyonları devam ediyor. Van, Iğdır, Batman, Siirt, Mardin ve Dersim'de gözaltına alınanlar BDP'nin belediye başkanları, il ve ilçe yöneticileri, BDP çatısı altında siyaset yürütenler. Bir çoğu tutuklandı.

Hükümet bir yandan vekillere siyaset kanalını kapatmaya çalışırken diğer yandan da BDP içinde siyaset yürütenlere yönelik operasyonları 2009'dan beri sürdürüyor. Siyaset yapmak demokratik, meşru bir haktır. Tutuklamalar sona ermelidir.

haftanın yorumu

Her şey o kadar meşrulaştırılabilir ki...

İnat etmişler, iman etmişler; Pınar Selek'i içeri atacaklar... Her şey o kadar ayuk beyan ki... Bu dava "hukuk" davası falan değil; bu dava, "intikam" peşinde koşanların, boyun eğdiremedikleri bir insanın bileğini bükme, yerlerde süründürme operasyonundan başka bir şey değil. Utanma falan yok ama gene de her şeyi sanki hukuk görüntüsü altında satmaya çalışıyorlar..

Bir ara çok hoşumuza gidiyordu; Kafkas kökenli insanlar "soydaşımızdır" diydük... Ama köprünün altından çok sular aktı; "reel siyaset" her şeyden daha kıymetli geldi... Putin'in Rusya'sıyla ulusal devletimizin ve onun kumanda merkezinde oturan AKP'nin çıkarları üst üste örtüşünce, Rusya'nın tanımamakta inat ettiği sürgün ve soykırımdan kurtulabilenlerden arta kalan Çerkesler de "soydaşlıktan" düştü... Putin'in ziyaretini sadece bir avuç Çerkes protesto ederken, basın açıklaması yapan Çerkesler de gözaltına alındı. Çünkü Çerkesler "Azeri" değil... Çünkü Ruslar da "Ermeni" değil... Ve mesele, Ermenistan Rusya kadar güçlü olsaydı, bol paralı, hükümet destekli "Anti-Ermeni Hocalı mitingleri" yapmak mümkün olur muydu acaba?

Her şey meşrulaştırılır; her şey yeniden yazılır... Tabii ki tarih de.. En çok da en güçlüler bunu yapar kolaylıkla... Kemalist-çağdaş gençlik ve de emir komutaya uyacak bedenler ve zihinler yetiştirmek için her türlü seferberliği gerçekleştirmiş olan ilk nesil aparçıklarından sonra, yeni bir toplumsal hareketin dalgasıyla tepeye oturan yeni aparçıklar de "dindar" gençlik yetiştirmek, yeni kuşakların izlemesi gereken yolu çizmek için, "güç ispatı" olarak kami inşaatlarının yanısıra, ecdadımızın at üstünde geçirdiği zaman hesaplarına başladı.

Her şey meşrulaştırılabilir... Aile, aileye ait kutsal değerler, komşuluk, saygı, sevgi falan derken, yani "muhafaza etmek"ten bahsederken, reel politikacılarımız ayrıca bir de "reel ekonomilere" dönüyor ve gökdelenler dikiyorlar, arsa spekülasyonu yapıyorlar, topraktan rant yaratıyorlar... Ne bahsettikleri aile, ne değer, ne ova, ne de akarsu kalıyor...

En azından bu kadar çok üstümüze üstümüze gelen "her şeye" karşı, biraz olsun "dur!" demek için, 13 Aralık'ta 13.00'da Çağlayan'da Adliye'de olmak lazım. Pınar'ın sahipsiz olmadığını söylemek, Pınar'ın bileğine destek olmak için...

Ferhat Kentel

Devlet elini dinden çekmeli: Cemevleri'ne özgürlük!

CHP milletvekili Hüseyin Aygün, Alevi milletvekilleri ve meclis çalışanları için cemevi yapılması için yaptığı başvuru reddeden TBMM Başkanlığı tarafından reddedilince yargıya başvurmuştu. Mahkemeye gerekçesini gönderen TBMM Başkanlığı, Alevilerin ibadet yerinin camimescit olduğunu cemevlerinin ise ibadethane olduğunu savundu.

Bununla da kalmayan TBMM

Başkanlığı, İslami yorumlamaya kalktığı gibi Diyanet İşleri Başkanlığı'nın Sünni-Hanefi inancı değil tüm inançları temsil ettiğini savundu. Kemalist yasalara sırtını dayayan Cemil Çiçek'e göre mecliste cemevi açılması laikliğe, milli egemenliğe, "vicdan, din inanç hürriyeti"ne aykırı!

Alevi milletvekillerinin üyesi olduğu TBMM'nin başkanlığı, devletin ve hükümetin resmi görüşünü yineliyor. Yargı da

bu görüşü esas olarak cemevlerinin ibadethane olmasını engelliyor. Cumhuriyetin kurulmasıyla Mustafa Kemal ve CHP tarafından başlatılan yasak, şimdi AKP ve devletin tüm kurumları tarafından sürdürülüyor. Milyonlarca seçmenin inanç özgürlüğü adına oy verdiği AKP, laikçi rejim siyasetini sürdürerek din ve inanç özgürlüğünü engelliyor.

Devlet, 90 yıldır yaptığı gibi bugün de Alevileri Sünni

Hanefiler gibi davranmaya, camiye gitmeye zorluyor. Alevilerin bir bölümü ise cemevlerini ibadethane olarak görüyor. Cemevleri hakkında verilecek kararda tek kriter bu olmalı.

Bir inanç topluluğu kendini nasıl tanımlıyorsa bu tanım geçerlidir. Her inanç grubu kendi ibadethanelerini açabilir. Devlet kurumları din hakkında görüş belirtmeye artık son vermelidir.

Stalin devrimci miydi?

Önümüzdeki hafta Stalin'in doğum yıldönümü.
Stalin de tıpkı Mussolini gibi, devrimden, işçi sınıfının haklarının uluslararası savunusundan vaz geçen ve 20. yüzyılın en etkili diktatörlerinden birisidir.

Ve bir diktatör, devrimci olmaz!

Stalin, Ekim devrimi tek bir ülkede sıkıştırdı, devrimi yaptıktan sonra tek ülkede sıkışan işçiler hem fiziki hem de politik olarak sınıf şekillenmesini kaybettiği için eski devlet bürokrasisiyle yeni tek parti bürokrasisinin birleşik devrim karşıtı zorbalarının sözcüsü olarak sıvırdı.

Bolşevikler enternasyonalisten, bu stalinist bürokrasi milliyetçiydi.

Bolşevikler, dünya devrimi olmadan Rusya'da işçi iktidarının dayanamayacağını savunurken, stalinist hizip, marksizmi milliyetçi bir çarpıtmaya uğrattı, tek ülkede sosyalizmin kurulabileceği gerici ütopyasını kendi sınıf çıkarlarının sürekliliğini sağlamanın aracı olarak Rus resmi ideolojisi haline getirdi.

Bolşevikler enternasyonal örgütlenmeyi, işçi sınıfının dünya ölçekte dayanışmasının aracı olarak görürken, stalinist bürokrasi, Komünist Enternasyonal'e bağlı partileri kendi sovenist çıkarlarının acentalarına dönüştürdü.

Faşizmi değil, sosyal demokrasiye öncelikli tehlike olarak vurguladı ve özellikle Almanya'da Nazilerin yükselişine ideolojik olarak en önemli katkıyı yaptı.

Faşistlerle uzlaşa ve Hitler'le el sıkıştı.

Cinsel yönelimler stalinist bürokrasi tarafından yasaklandı.

Kadınlar eve kapatıldı. Yeni işgücü yetiştirmek için çocuk doğurmaya zorlandı.

1930'larda bizzat stalinist bürokrasi tarafından planlanan davalarla Ekim 1917 devriminin en önde gelen temsilcileri, Bolşevikler idam edildi.

1925-27 Çin devrimi ve 1936'da faşizme karşı ayaklanan İspanya işçi ve köylüleri, stalinist bürokrasinin ihaneti nedeniyle yenildi.

Stalinizm, işçi sınıfının Ekim devrimiyle elde ettiği tarihsel ve güncel her kazanımı, işçilerin ellerinden tek tek kopartan karşı devrimci sürecin politik ideolojik ifadesidir.

Kalkınmacı bir diktatörü "İyi ki doğdu yoldaş" diyerek selamlayanlar ise, sosyalizmi milliyetçi bir karikatürüyle karıştırıyorlar. Egemen sınıf, işçileri sosyalizm fikrinden uzaklaştırmak için daha iyisini başaramazdı.

Kahire'de halk başkanlık sarayına yürüdü. Mursi, korumalar eşliğinde kaçtı.

Mısır'da devrim devam ediyor

Mısır'da Cumhurbaşkanı **Mursi**'nin kendisine çok geniş yetkiler tanıyan bir yasayı dayatması ve anayasa sürecini **antidemokratik** bir şekilde oldu bittiye getirmeye çalışması, **yüz binlerce** kişinin **direnışı** ve başkanlık sarayını kuşatması sayesinde püskürtüldü. Mursi, yasanın iptal edildiğini açıklarken anayasa **referandum** tarihini değiştirmede.

Devrim bir süreçtir

Arap Baharı'nın bir parçası olan Mısır'da ayaklanma başladığında Türkiye'de bazıları, bunun bir devrim olmadığını, bu hareketin sadece **Müslüman Kardeşleri** (MK) iktidara getirmekle sınırlı kalacağını savunuyordu. Son yaşanan süreç hem Mısır halkını küçük gören İslam düşmanı fikirlerin, hem de devrimini bittiğini ilan eden görüş-

lerin yanlış olduğunu kanıtladı. Devrim bir süreç ve devam ediyor.

MK ve devrim

25 Ocak devrimine mesafeli yaklaşanlar, bugün Mursi karşıtı gösterileri "dincilere karşı laikler" olarak etiketlemek istiyor. Oysa gerçekte sokakta olanlar **25 Ocak** devrimini yapan, Tahrir Meydanı'nı 18 gün boyunca dolduranlardır. **MK liderliği**, kendi tabanının da eylemlere katılmasına karşın, **Mübarek**'in devrileceği kesinleşene kadar harekete geçmedi. Harekete geçtiğinde ise devrimi sınırlamaya ve orduyla anlaşmaya çalıştı. Baskıcı bir anayasa dayatan, ordunun yetkilerini arttıran Mursi ve **Selefil**er de, Mursi karşıtlığında birleşen liberaler ve eski rejim kalıntıları da işçilerin, yoksulların haklarını

Mursi orduyu "göreve" çağırdı

Mısır Cumhurbaşkanı Mursi, 15 Aralık'ta referandum için güvenliği sağlaması ve sokağı kontrol etmesi için orduya sivilleri tutuklama yetkisi verdi.

2011 Ocak'ında halk tarafından iktidardan indirilen diktatör Mübarek'in arkasında duran Mısır ordusu ayaklanmaya müdahale etmemiş, devrimin ardından doğan boşluğu kullanarak yönetimi ele geçirmişti. Kasım'da

Tahrir Meydanı'nı dolduran yüz binler Askeri Konsey'in iktidana son verilmesi ve serbest seçimlerin yapılmasını istemiş, bunu da kazanmıştı.

Seçimle işbaşına gelen Mursi, devrimin devam etmesini isteyen halkın isyanı karşısında orduyu geri çağırdı. Devrimciler şimdi aynı anda Nursi'ye ve Mısır ordusuna karşı mücadele ediyor.

koruyan bir anayasa istemiyor.

Devrimcilerin tutumu

Mısır'daki Devrimci Sosyalistler bir yandan Mursi'nin **düzen yandaşlığını** teşhir ederken, öteki yandan **eski rejim yandaşlarını** sokak-

taki **hareketten tecrit** etmeye çalışıyor. Mübarek'e karşı mücadele ederken Müslüman Kardeşlerin **yoksul tabanını** kazanmaya çalışan sosyalistler, bugün de devrimin devam etmesini isteyen herkesin birliğini sağlamaya çalışıyor.

Suriyeli mültecilerin sayısı yarım milyona ulaştı

■ Mart 2012 halk 49 yıldır iktidarı zorbalıkla elinde tutan Esad diktatörlüğüne karşı ayaklandı. Ayaklanmanın 6 ayında süren barışçıl protestolara karşı Esad'ın katliam yapmaya baş-

lamasıyla insanlar ülkeyi terk etmeye başladı.

■22,5 milyon nüfusu olan Suriye'den kaçıp canlarını kurtarmak için komşu ülkelere sığınan insanların sayısı bugün yarım milyona ulaştı.

■ Birleşmiş Milletler Mülteci Yüksek Komiserliği'nin yayınladığı son verilere göre, Lübnan'da 154 bin 387, Ürdün'de 142 bin 664, Türkiye'de 136 bin 319, Irak'ta 64 bin 449 ve Kuzey Afrika'da 11 bin 740 Suriyeli sığınmacı bulunuyor.

■ Her gün 3 bin Suriyeli ülkeyi terk ediyor.

■ Kamplara sığınan Suriyeliler kışın gelmesiyle birlikte çok daha zor koşullarla karşı karşıya. Serbest dolaşım başta olmak üzere mülteci hakları tanınmıyor.